

VIGGO MADSEN

Viggo Madsen (f. 1943), der i sin tid blev uddannet som bibliotekar og virkede som sådan i en årrække på Odense Centralbibliotek, har en imponerende lang række af udgivelser bag sig. Nogen kalder ham Danmarks bedst bevarede litterære hemmelighed. Mest kendt er han for sin lyrik, for hvilken han modtog Emil Aarestrupmedaljen i 2000. Han har også en særlig forkærlighed for flodheste, der ikke kun kommer til udtryk i hans lyrik, men også i Viggo Madsens band 'Boffel band', hvor der synges og spilles om det kolossale afrikanske dyr.

Viggo Madsen er den første danske forfatter der skriver et stykke 'Instant Litteratur' under [FINGERPRINT]s manifest af september 2008 (se bagerst i denne udgivelse). At valget er faldet på hr. Madsen er ikke tilfældigt, da udgivelsen går fint i forlængelse af Viggos egne små, lyriske tryksager, som han selv har uddelt ved oplæsninger og andre litterære arrangementer gennem tiden.

Med Madsen er en forrygende start på [FINGERPRINT]s ambition om at udgive gratis, unikke skrifter af etablerede danske forfattere sat i gang.

Viggo Madsen

ØNSKEBARN

Drama i én akt

[FINGERPRINT]

2009

Ønskebarn
© 2009 Viggo Madsen
Omslagsillustration af forfatteren
Non-redaktion: Simon Darø,
Kasper Kjeldgaard Stoltz & Kristina Stoltz
udgivet af [FINGERPRINT]
i 250 nummerede eksemplarer
den 12. marts 2009
Bogen er sat af [FINGERPRINT] med Perpetua
Trykt hos lasertryk.dk
Udgivet med støtte fra Kunstrådets Litteraturudvalg
og lasertryk.dk

KUNSTRÅDET
Danish Arts Council

LaserTryk•dk

Festen blev holdt på Underwood Ink.
Ryesgade 30A,
torsdag den 12. marts 2009

ISBN 978-87-92509-00-0

www.forlaget-fingerprint.dk

Medvirkende:

Subjektet
Avislæseren
Ballerinaen
2-3 betjente

Handlingen foregår på et mondænt torv
i en europæisk storby
en sen eftermiddag.

Regibemærkning: Nedenstående kursiverede tekst projiceres på et lærred eller direkte på fortæppet før spillets start:

(En velklædt mand sidder i en lænestol ved scenekanten t.v. og læser en vægtig avis, for eksempel Die Zeit. Midtfor står en socialtabertype ved et busstoppestedsskilt og reciterer følgende sætninger, som han 'tilfældigt' trækker op af en medbragt plasticpose og senere smider fra sig på fortovet. Allerede under hans første sætning kommer en lille balletpige i lyserødt tyl, med walkman og ørepropper samt en lille paraply, ind på scenen, knikser for publikum, og begynder yndefuldt at lave piruetter og små rejehop et stykke bagved og til højre for ham, lige indtil stykkets slutning. Under sidste sætning kommer to betjente ind, en fra hver side, og hanker op i den talende, som brøler uarticuleret, mens han bliver slæbt ud. Manden i lænestolen folder sin avis pænt sammen, lægger den pertentligt på sædet og går hen til ballerinaen: Kom, vi skal hjem nu! Mor venter med maden!)

Kvinden kan defineres som et væsen, der tildeler manden opgaver.

Nu mor, for eksempel. Min mor, din mor. Altså mor!

Ja, som eksempel bare.

Alle mænds moder. Familiens overhoved! Mama Mia!

Alle moders moder?

Det siges, at bag enhver mand står der en kvinde.

Moderdyret!

Den store vampyr i åbenbaringen!.

De sælger deres døtre til højestbydende og opdrager deres sønner til selvmordsbombere - det får de betalt i amerikanske dollars – 5.000 pr. stk. – eller er det 50.000? Det er mange penge dernede!

Bagefter kan de, sortklædte, promenere deres sorg gennem landsbyen, til almindelig respekt og beundring. Kan kærlighed opvække had?

Når de først har iført deres lille dreng martyriets grønne pandebånd kan de ikke senere klage over, at han bliver dræbt.

De er skudt i hovedet! De er simpelthen skudt i hovedet!

Det siges, at først den dag, de elsker deres børn højere end de hader fjenden, kan en rimelig fredsslutning blive mulig.

Alle disse mullaher, som udbreder koranen fra alle minareter, højtalerforstærkede eller ej, og på samme tid! Det lyder som en talentspejderkonkurrence mellem fallerede rocksangere, der hver især prøver at overdøve de andre. Kan I huske Fabian, the Tiger? Ham som købte sin kontrakt tilbage? Han var senere med i en film sammen med Johnny Cash, North to Alaska!

Nå, men i hvert fald var der en israelsk skarpskytte, som blev træt af den evindelige jamren oppe fra minareten. Han tager krabaten lige på kornet, affyrer lige præcis kun ét skud, plaf, og fyren ramler ud over kanten og falder brægende til jorden. Det siges, at han citerede koranen, versene om død over vantro hunde, lige til pladask, men det er nok for meget af det gode! Hele situationen er opdigtet, simpelthen! En vandrehistorie. Episoden har aldrig fundet sted!

Man siger, at en god hund ikke bider den hånd, der giver den maden. Men det gælder måske ikke vantro hunde?

Levende hund er bedre faren end død løve, som profeten siger. (--) Det laveste, man kan henfalde til, er vist indvoldsorm hos en hund. Hvordan man skulle kunne komme videre derfra, er en gåde. Ved at være sådan en sød lille indvoldsorm, måske? En helt igennem pligttopfyldende og eksemplarisk lille dydsmønster. Et mønstereksemplar af en snylter! Verdens bedste bændelorm! Rend mig! Hvordan

kan nogen få sig til at tro på sådan noget bavl?

Netop!

Man kan få folk til at tro på hvad som helst, bare man begynder tidligt nok.

Hvis det havde været en anden, havde det været derfor. Nu er det dig. Hvem tror du egentlig, du er?

(Peger på balletpigen): Hun er stadig i en alder, hvor en telefonopringning ikke er ensbetydende med en ulykke.

Det er skamfuldt at tælle sine penge på åben gade. Hvis ikke, man er sikker på at have penge nok, skal man slet ikke gå ind i butikken.

Hvis det ikke havde været guds mening at de skulle have slør på, havde han nok født dem uden, skal du se!

Kan sorgen dæmpe angsten?

Hjerneblæst! Det er det, de er! *(Eftertænksom):* Jeg

hørte engang om en fyr, der blev hjernepustet, for at undgå militærtjenesten. Det var noget med at bore et lille hul i hver side af kraniet og så blæse luft igennem. Ikke ufarligt, skulle man tro. (--) Han blev senere højtstående embedsmand i statsadministrationen. Man kan sige, han slap med skrækken.

Ønsketænkning!

Penge. Nøgler. Ur. Tændstikker. Cigaretterne, for fanden. Cigaretterne!

Og fordi han var englænder, skrev han i sin diarré: ”Gennem det åbentstående vindue ind til toilettet hørtes tydeligt lyden af den besørgendes trængsler —”

Man må ikke være fordringsfuld, sagde min mor.

Undskyld. Ja undskyld! Jeg sagde UNDSKYLD!
En mislykket fortvivlelse!

Der er ikke noget at undskylde! Hvad skulle det gøre godt for! Tror du, der er noget der bliver anderledes af den grund?

Sig noget sjovt, det må godt være løgn!

Dengang med Aldo Moro i Italien – venstrefascisterne, du ved, de røde brigader – man kan sige, de fik deres moro – de havde en uvane med at skyde folk i knæene, til skræk og advarsel. Det gør sindssygt ondt, og man komme aldrig til at gå igen. Dengang kendte jeg en kunstner, som malede olie billeder. Jeg fik faktisk et af ham, som jeg rigtig godt kunne lide, indtil han en dag fortalte mig, at det hed Skudt i knæet! Så smed jeg det ud! Man er vel ikke helt blæst!

Idiot!

Come on!

Det var jo bare Allan! Hvem kunne vide, at han senere ville blive verdensberømt? Hans billeder sælges for millionbeløb. (--) Ja, Allan er stor! (..)

Det var nok ikke så smart endda.

Latterlighedens apoteose!

Han fortalte engang om en millionær, som var kunstmæcen. Han havde en hel flåde af trawlere. Så inviterede han hele jetsettet til party, alle kändisserne, gud og hvermand, de bedste kokke, drikkevarer ad libitum, ingen smalle steder. Af en keramiker havde han købt en tre meter høj vase, som til lejligheden var fyldt op med levende ål, som vred og vendte sig i dødskamp. På strategiske steder var der boret huller. De mænd, som ikke havde held med sig hos damerne, altså hverken hos de rigtige eller de til lejligheden indforskrevne, kunne altid stikke kalorius ind der, så blev den masseret til udløsning på en måde, som næsten var mere stimulerende end den, en tilfældig éngangskusse kunne give. (--) Personligt tror jeg nok, jeg havde foretrukket et af tøjebørnene, letlevende eller ej (--) Jeg mener, det hele var jo betalt for.

I hvert fald slap man for at stinke af fisk.

Det kan blive småt for enhver.

Her hjælper ingen Kære Mor!

Der er ikke noget, der bliver bedre af at blive bedre!

Ja, den er god med dig!

(Opremser ølmærker på pigefacon): Carlsberg,
Tuborg, Faxe, hurra, Albani, Ceres, Wiibroe,
hurra, Refsvindinge, Slotsmøllen, Fuglsang, hurra,
Hancock, Maribo, Thisted, hurra, Harboe, Vestfyen,
Thor, hurra.

Pladderabe!

(Fortsætter tøvende): Budweiser, Dortmunder,
Erdinger, hurra, Bock, Gambrinus og Jever, hurra,
Amstel, Heineken, Stella Artois, hurra! Efes,
Guinness, Kirin, hurra. . . .

Ja, hurra! Pilsner og porter, lager og stout. Hurra,
hurra!

Det gælder sgu om, ikke at sidde lårene af hinanden!

Hun må have været meget ung dengang. Jeg kan huske, hun kaldte mit navn: Peter? Og når jeg så svarede ja, sagde hun: Pølse! Og så kaldte hun igen: Peter? Og jeg svarede ja. Så sagde hun: Leverpostej! Hun blev ved og ved, indtil jeg blev stiktosset, og hun lo og lo. (--) Det er først senere gået op for mig, at hun ikke var andet end et stort barn dengang. Hun fik mig som sekstenårig. Hun har vel egentlig aldrig været barn selv.

(Går hen mod et butiksvindue, sætter hænderne og ansigtet mod ruden, kikker ind).

Se frimærkehandleren her! Han har den berømte førstedagskuvert med påskriften: WER EIN VOLK RETTEN WILL, MUSS HEROISCH DENKEN – kun 875,- kr.! Hvad siger I så? Det mærke har jeg altid ønsket mig!

(Tæller sine penge, opgiver).

Hvorfor har jeg så travlt med at få det overstået?

Hvis nu alle mennesker døde på én gang, ville jorden blive oversvømmet, selv de højeste bjerge! Regn selv efter! 8 milliarder á (anslået gennemsnitsvægt) 45 kilo, tykke og tynde, børn og voksne, inklusive, heraf 90 % vand. Grundvandet stiger, oversvømmer alt! En flodbølge, mand! Væk med al smuds og snavs og forurening og hersken og regeren og beskidte bagtanker og skiden på andre! Det ville da være en hovedrengøring, der ville noget! Hvorfor dør de ikke?

Er trætheden kampen værd?

(Synger): *Why don't they all fa-fa-fa-fade away?*

Skjule sin skam.

Det er ligesom når man rykker ind i et feriehus, man har lejet – det hele ligner en boligudstilling, når man ankommer – men når man først er rykket ind, ligner det den sædvanlige sigøjnerslum –

husvildebarakkerne, flygtningelejren. Losseplads overalt. Som om hele eksistensen var befængt med ens tilværelse. Ligesom som barn, når man aldrig måtte lade sine kammerater komme ind! Og havde nedrullede gardiner, for at vise, at der ikke var nogen hjemme! Og aldrig måtte lukke op, når det bankede!

Hund og kat.

De skulle have været skilt for længe siden, men det gjorde man jo ikke dengang.

Sandheden lader sig ikke dølg.

(Synger): Hvor tindreder nu min stjerne? Hvor dølgder sig min skat?

Måske kan træerne absorbere noget af vandet? Det siges, at birketræer kan drikke 100 liter i døgnet. Og egne, hvad med dem? De tager jo også godt fra! Sikke smuk, verden kunne være, hvis blot vi ikke var her! Ingen vold! Ingen krige! Intet

religionsvanvid! Ikke nogen os! Kun naturen!

(Synger): *They took all the trees and put them in a tree museum, and all the people had to pay a dollar and a half just to see them...*)

Men der ville nok ikke være nogen til at se dem,
hvis...

Ja, jeg ved godt, det er romantik! Se bare, hvordan træerne kæmper om luftrummet for at kvæle hinanden! De tager hver især den eneste chance, de får! Man ser et lille selvsået egetræ helt inde under et kæmpestort fyrretræ! Totalt udsigtsløst! Ingen muligheder overhovedet. Absolute No future! Alligevel hænger det ved! Og hvis fyrren så vælter i stormen er der fri bane! Så er den røde løber rullet ud for de næste 800 år! Fremtiden ligger som en åben bog!

Så aldrig giv op! Never give up!

Det værste ved Umba er, at de troende også

forlanger at blive taget alvorligt og blive respekteret for det! Som fornuftsvæsener! Hvor dum kan man være?

(Dræver dvælende ved ordet): Woomba! Stor, hellig livmoder!

Sjælevandring! Allehelgensdag!

Syg i mængden! Pissemyre! Ja, Molok er stor!

Tilfældige stakkel! Erkendelsen af, at man for alle andre er ligegyldig, ligesom alle andre er!

Ingen kan ligeglade mig som du!

(Rækker hånden ud, mærker regnvejret. Balletpigen slår sin lille lyserøde paraply op, danser videre)

(Synger): - og regnen, den regner, hver evige dag...

(Politiet kommer ind og griber ham, han begynder at råbe voldsomt op): Hvad sker her? Hvad fanden

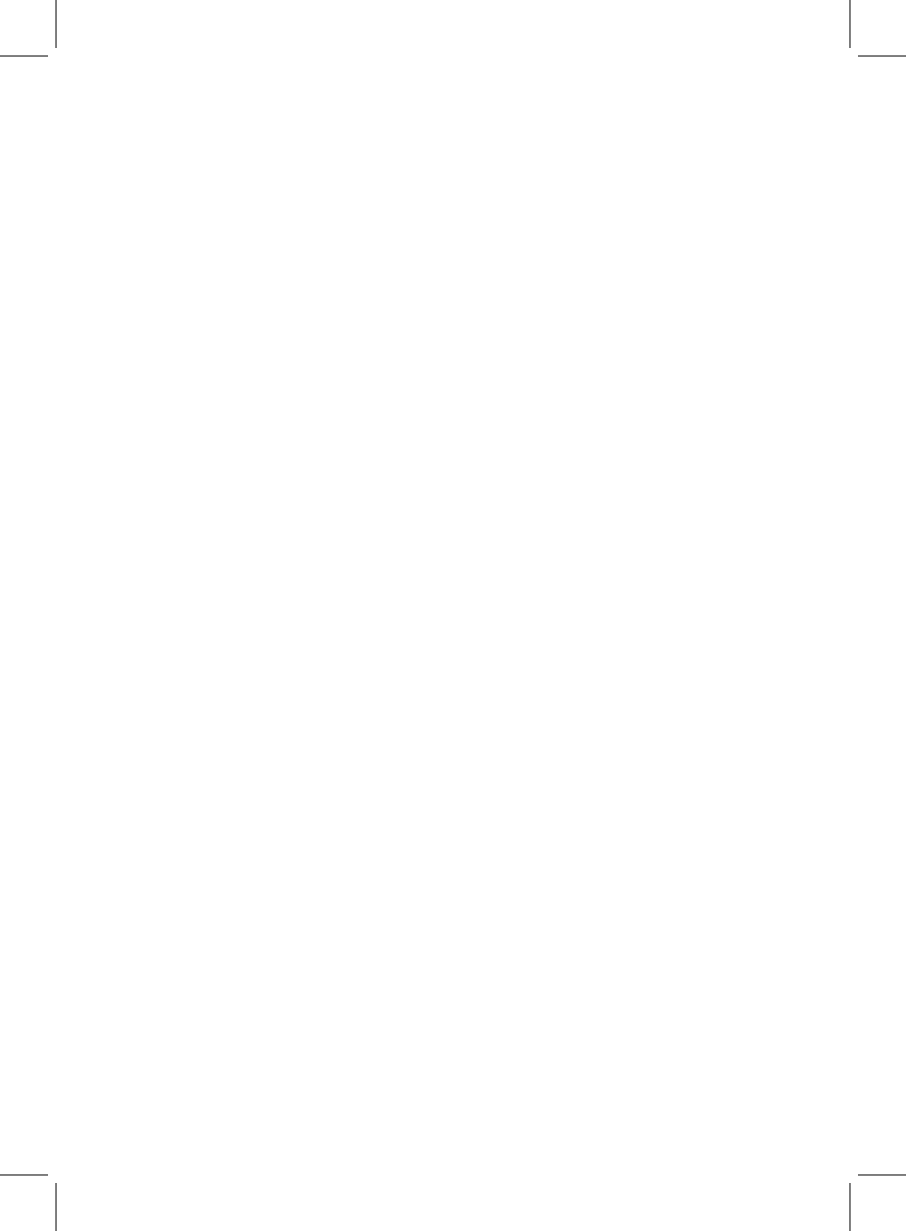
sker her, mand! Jeg står her bare, det har man vel lov til? Jeg har ikke gjort noget! Så slip mig dog! Jeg gør ingenting, jeg står her bare! Det er der da ikke noget galt i? Lad mig være, for fanden! Slip mig. Hold nallerne for dig selv, beskidte svin! (Bukkes sammen med begge arme vredet om på ryggen): Det var sådan, hun lå!

Sammenkrummet som et sølvsmykke på bunden af badekarret.

Dugdråber. Regndråber over hele kroppen. Eller var det tårer? Hvorfor græder I ikke? Græd, for fanden!

Græd jeres øjne ud!

(Manden i lænestolen læser videre et øjeblik, mens råbene forsvinder i kulissen. Så rejser han sig og går hen og tager sin datter ved hånden. Kom, vi skal hjem nu. Mor venter med maden. Hun adlyder med det samme).

[FINGERPRINT]

[FINGERPRINT] er et non-profit foretagende, styret af en 'non-redaktionsgruppe', der udelukkende står for at udvælge og invitere etablerede forfattere og distribuere disses udgivelser.

[FINGERPRINT] er, snarere end et forlag, facilitator for udgivelser af spontane litterære tekster, hvor de af forlaget inviterede forfattere, agerer skribenter såvel som korrekturlæsere og redaktører.

[FINGERPRINT] ønsker med udgivelserne at skabe så stor tilgang til litteraturen som muligt. Det begrænsede tekstuelle omfang, det praktiske format, det at hæfterne er gratis, betyder at bøgerne kan læses på stedet uden videre overvejelser: Udgivelserne varer en kop kaffes tid; det er en litterær indsprøjtning, en form for *instant litteratur*. Samtidig beriges læseren med et unikt værk i et begrænset oplag.

[FINGERPRINT]

udgives under manifestet af september 2008

MANIFEST AF SEPTEMBER 2008

[FINGERPRINT] er gratis.

[FINGERPRINT] er altid en dansk forfatters tekst skrevet specifikt til formatet.

[FINGERPRINT] har altid formatet A6.

[FINGERPRINT] må ikke overstige 2000 ord.

[FINGERPRINT] er alle genrer inden for fiktion.

[FINGERPRINT] har ingen redaktionel instans der bedømmer tekstens indhold, så længe forfatteren holder sig inden for manifestet.

[FINGERPRINT] pålægger den pågældende forfatter selv at læse korrektur.

[FINGERPRINT] udgives altid med den pågældende forfatters fingeraftryk på omslaget.

[FINGERPRINT] udkommer fire gange om året.

[FINGERPRINT] skal være at finde i boghandlere, bogcaféer og andre litterære rum.

[FINGERPRINT] udkommer altid med pomp og pragt.

[FINGERPRINT] trykkes i 250 nummererede eksemplarer.

[FINGERPRINT] genoptrykkes ikke.